

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

02.03.2011/EN

FCI-Standard N° 305

ŁAJKA WSCHODNIO-SYBERYJSKA

(Vostotchno-Sibirskaja Laika)

Wersja polska: marzec 2011.

POCHODZENIE: Rosja.

UŻYTKOWOŚĆ: Wszechstronny pies myśliwski.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄGO WZORCA: 13.10.2010.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy pierwotne.
Seksja 2 Nordyckie psy myśliwskie.
Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Ta miejscowa rasa jest jednym z najpopularniejszych psów myśliwskich w tajdze i w górzystych rejonach Wschodniej i Środkowej Syberii. Powstała z łajek tunguskich, jakuckich, przedbajkalskich i nadamurskich; opis tych ostatnich, który stał się podstawą wzorca łajki wschodniosyberyjskiej, pochodzi z początku XX wieku. W roku 1947 łajka wschodniosyberyjska została uznana za rasę, a jej pierwszy wzorzec pochodzi z roku 1949. Ostateczna wersja wzorca powstała w roku 1981.

Dzisiaj rasa ta, wyrównana w typie i doskonała użytkowo, rozpowszechniona jest na obszarze swego pierwotnego występowania i w okolicach Irkucka. Liczne populacje występują też w europejskiej części Rosji – w Sankt Petersburgu, Smoleńsku, Twerze i Moskwie. Łajki te zostały docenione także i w Skandynawii.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniej wielkości, mocnej i zwartej budowy. Długość tułowia, mierzona od stawu barkowego do guza siedzeniowego, jest nieco większa od wysokości w kłębie. Głowa raczej duża i bardzo mocna. Mocne umięśnienie i kościec, zwłaszcza u samców. Dymorfizm płciowy wyraźny.

WAŻNE PROPORCJE

Psy o formacie lekko prostokątnym, suki dłuższe.

Indeks formatu (wysokość/długość): Psy: 100/104-109.

Suki: 100/106-111.

Wysokość w kłębie u samców większa o 1 – 2 cm od wysokości w zadzie, u suk o 1 cm lub taka sama. Długość kufy wynosi nieco mniej niż połowę długości głowy.

Odległość od podłoża do łokcia wynosi połowę wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies zrównoważony, ale pełen energii, o doskonale rozwiniętym węchu i umiejętności znajdowania zwierzyny, z wielką pasją myśliwską, zwłaszcza , gdy ma do czynienia z grubą zwierzyną. Bardzo niezależny, gdy poluje, poza tym przyjacielski, ufny i łagodny wobec ludzi.

GŁOWA: Mocna, z duża w porównaniu z wielkością psa, klinowata; oglądana z góry ma kształt trójkąta równobocznego. Mózgoczaszka, zwłaszcza u samców, jest dość szeroka.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Jej długość jest nieco większa od szerokości. Łuki brwiowe lekko zaznaczone, wyraźny grzebień strzałkowy i guz potyliczny.

Stop: Średnio zaznaczony, łagodny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Średniej wielkości, czarny. U psów białych i płowych dopuszczalny brązowy.

Kufa: Nieco krótsza niż połowa długości głowy, oglądana z profilu jest klinowata i dość tępa.

Wargi: Raczej przylegające, nie obwisłe.

Uzębienie: Zęby białe, duże i mocne, równomiernie rozmieszczone. Komplet uzębienia (42 zęby zgodnie z wzorem zębowym), zgryz nożycowy.

Policzki: Kości policzkowe wyraźne, ale nieprzesadnie.

Oczy: Średniej wielkości, owalne, skośne, ani głęboko osadzone, ani wypukłe, o szczerym i przyjaznym wyrazie. Barwa oka ciemno brązowa lub w dowolnym odcieniu brązu, stonowanym z maścią.

Uszy: Stożące, ruchliwe., kształtu litery V z zaostrozonymi lub lekko zaokrąglonymi końcami, nie z grube. Osadzone szeroko, na wysokości oczu. Wnętrze ucha dobrze owłosione.

SZYJA: Umięśniona, sucha, na przekroju okrągła lub lekko owalna. Jej długość jest równa długości głowy, lub nieco mniejsza. Osadzona pod kątem około 40° - 50° do poziomu.

TULÓW:

Linia górna: Mocna i prosta, opadająca od kłębu do nasady ogona.

Kłab: Wyraźny, zwłaszcza u samców, u których wznosi się o 1 – 2 cm nad poziom grzbietu; mniej wyraźny u suk.

Grzbiet: Prosty, mocny, dobrze umięśniony, średniej szerokości.

Lędźwie: Krótkie, średniej szerokości, dobrze umięśnione i lekko wysklepione.

Zad: Szeroki, stosunkowo długi, lekko opadający.

Klatka piersiowa: Szeroka, głęboka (sięga 1 – 2 cm poniżej łokcia, zwłaszcza u samców), długa, na przekroju owalna. .

Linia dolna i brzuch: Wznosi się łagodnie od klatki piersiowej ku tyłowi.

OGON: Zakręcony lub sierpowato zawinięty nad grzbietem. Dopuszczalny szablasty, luźno zawinięty, z końcem, który nie dotyka grzbietu. Rozciągnięty do dołu sięga stawu skokowego, ale może być o 1 – 2 cm krótszy.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Suche, umięśnione, oglądane z przodu proste, ustawione równolegle i umiarkowanie szeroko. Długość kończyny od podłoża do łokcia stanowi połowę wysokości w kłębie.

Łopatką: Długa, dobrze umięśniona, umiarkowanie skośnie ustawiona.

Ramię: Długie, umiarkowanie skośnie ustawione, tworzy wyraźny kąt z łopatką.

Łokcie: Dobrze przylegające do tułowia, ustawione w płaszczyznach równoległych do osi ciała.

Przedramię: Proste, suche, na przekroju okrągłe. Oglądane z przodu przedramiona są ustawione równolegle i umiarkowanie szeroko.

Śródrezcze: Niedługie, oglądane z boku lekko nachylone względem podłoża.

Łapa: Okrągła lub trochę owalna, wysklepiona, o zwartych palcach.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Umięśnione, dobrze kątowne we wszystkich stawach. Oglądane z tyłu są proste i równoległe.

Udo: Średniej długości, ustawione trochę skośnie.

Kolano: Dobrze kątowne.

Podudzie: Długie, skośnie ustawione, nie krótsze od uda.

Śródstopie: Ustawione niemal pionowo. Przy oglądaniu z boku pionowa linia, przeprowadzona od guza siedzeniowego do podłoża, przebiegnie tuż przed śródstopiem, lub nieco dalej.

Łapa: Okrągła lub trochę owalna, wysklepiona, o zwartych palcach, nieco mniejsza od przedniej.

CHODY: Swobodne. Najbardziej typowy jest wyciągnięty kłus, przechodzący w galop lub w stęp.

SKÓRA: Dostatecznie gruba i elastyczna, bez fałd i podskórnej tkanki łącznej.

SZATA

Sierść: Włos okrywowy prosty i twardy, podszerstek miękki, obfity i wełnisty. Na głowie i uszach sierść krótka, gęsta i lśniąca. Na łopatkach i szyi dłuższy włos tworzy kryzę, na policzkach bokobrody. U samców dłuższy włos na kłębie.

Na kończynach włos krótki, twardy i gęsty, na tylnych krawędziach dłuższy. Na udach portki, ale niezbyt długie. Łapy owłosione między palcami. Ogon pokryty prostym, twardym włosem, na spodzie nieco dłuższym, ale nie tworzącym pióra.

Maść: Najbardziej typowe umaszczenia to czarne podpalane, czarne, czarne z białym, białe i łaciate. Nieznaczne cętkowanie w odcieniu maści zasadniczej dopuszczalne na nogach.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy 57 - 64 cm. Suki 53 - 60 cm.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia oraz zdolność wykonywania pracy.

- Odchylenie od typu płci.
- Wyraźne czoło i szpiczasta kufa.
- Częściowy brak pigmentacji nosa, warg i powiek.
- Jasna pigmentacja nosa.
- Brak do czterech P1 lub P2.
- Zgryz cęgowy po ukończeniu 6 lat życia.
- Zęby małe, duże odstępy między zębami.
- Oczy jasne lub bursztynowe u psów jednolicie czarnych.
- Uszy duże, nisko osadzone, miękkie, wnętrze ucha słabo owłosione.
- Szyja zbyt owalna na przekroju.
- Grzbiet miękki lub wysklepiony.
- Łędźwie długie, zupełnie nie wysklepione lub zbyt wysklepione.
- Zad poziomy lub ścięty.
- Klatka piersiowa płaska, wąska, płytka, bez przedpiersia.
- Strome łopatki, krzywe ramię, łokcie wykręcone na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Pionowe lub miękkie śródrezcze.
- Łapy odstawione na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Kończyny tylne nie dość dobrze kątowne, postawa iksowata.
- Łapa luźna lub płaska, słabo owłosiona między palcami.
- Wilcze pazury na tylnych nogach..
- Związany ruch.
- Cętki w odcieniu maści podstawowej na głowie lub tułowiu.

WADY DUŻE:

- Znaczne odchylenia od typu płci.
- Nieznaczną niechęć do ludzi.
- Otyłość lub wychudzenie.
- Ciężka głowa.
- Krótka kufa, szpiczasty nos.
- Mocny lub słabo widoczny stop.
- Brak więcej niż 4 przedtrzonowców, w tym P1 lub P2.
- Oczy duże, wypukłe.
- Końce uszu zaokrąglone, uszy duże i grube.
- Kwadratowy tułów.
- Przebudowany zad..
- Lekki kościec.
- Kończyny tylne strome lub przekątowane.
- Wąsko ustawione kończyny tylne, kolana lub stawy skokowe wykręcone na zewnątrz.
- Ruch ciężki, niezborny, inochód.
- Skóra luźna, pomarszczona.
- Pióra na kończynach i ogonie.
- Sierść falista, kędzierzawa, miękka lub zbyt długa, z przedziałkiem na grzbiecie i kłębie w czasie linienia.
- Cętkowanie w innym odcieniu niż maść podstawowa.
- Odchylenie od podanego wzrostu o więcej niż ± 2 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia charakteru.
- Nieprawidłowy zgryz.
- Krzywe szczęki.
- Brak 4 lub więcej zębów, dodatkowe siekacze.
- Oczy całkowicie lub częściowo porcelanowe.
- Uszy załamane lub obwisłe.
- Ogon szczątkowy.
- Sierść zbyt długa lub zbyt krótka, bez podszerstka.

- Maść genetycznie błękitna lub czekoladowa, pręgowana, albinotyczna.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.